

รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา PUBLIC SAFETY MANAGEMENT MODELS IN THE NAKHON RATCHASIMA MUNICIPALITY AREA.

วิไลลักษณ์ เชาว์พลกรัง

wilailuk chaopolkung

ศศิมาพร สร้อยกระโทก

Sasimapron Sroykratoke

ลัคนา ธุระบุตร

,Lukkana Thurabut

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

Lecturer of Faculty Public Administration, Nakonrathasima College.

E-mail: nammon2503@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 3 กุมภาพันธ์ 2569

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 11 กุมภาพันธ์ 2569

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 12 กุมภาพันธ์ 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ ประชาชน ที่อาศัยอยู่ เทศบาลนครนครราชสีมาจำนวน 399 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างการวิจัยโดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม สถิติวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent Sample) F-test (F-statistic) และ one-way ANOVA

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วม รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง ค่าเฉลี่ยในรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการสนับสนุนกิจกรรมตำรวจ และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการมีส่วนร่วม รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา พบว่า เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วม รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการ, ความปลอดภัย, ประชาชน

Abstract

This research aimed to 1) study the patterns of public safety management and 2) compare personal factors with the level of public safety management patterns in the Nakhon Ratchasima Municipality area. This was a quantitative research study. The research sample consisted of 399 residents of Nakhon Ratchasima Municipality, selected using simple random sampling. Data were collected using questionnaires. Data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent Sample), F-test (F-statistic), and one-way ANOVA.

The results showed that:

1. Regarding the level of participation in public safety management patterns in the Nakhon Ratchasima Municipality area, the majority of respondents were female. The mean scores for public safety management patterns in the Nakhon Ratchasima Municipality area, comprising three aspects: crime prevention, support for police activities, and coordination with officials, were at a high level overall and in each aspect.

2. Regarding the relationship between personal factors and the level of participation in public safety management patterns in the Nakhon Ratchasima Municipality area, it was found that differences in gender, age, education level, and occupation did not significantly affect the level of participation in public safety management patterns.

Keywords: forms of Management style, safety, public.

บทนำ

มนุษย์ซึ่งเป็นสัตว์สังคมได้รู้จักการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มตามสภาพแวดล้อมทางสังคม จากการรายงาน การศึกษาของนักวิชาการและองค์กรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม พบว่าสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมหม่มากและหนาแน่นคนส่วนใหญ่ในสังคมขาดการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Non-Social Interaction) จนทำให้เสียระเบียบทางสังคม พฤติกรรมทางสังคมจึงได้เปลี่ยนแปลงไป ผลที่ตามมาคือเกิดปัญหาต่างๆ มากมายในสังคม เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการว่างงาน ปัญหาความยากจน เป็นต้น อาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งของสังคมมีแนวโน้มและความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น สังคมสูญเสียความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หน่วยงานภาครัฐสูญเสียงบประมาณในการปราบปรามสูง ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจสูญเสียโอกาสในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของสังคม (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2525 : 11) เพื่อให้สังคมเกิดความเรียบร้อยสงบสุข ทุกสังคมจึงต้องมีการจัดระเบียบสร้างกฎกติกาของสังคมให้คนในสังคมได้มีการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุขกระตุ้นให้คนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน (Social interaction) เป็นการลดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรมถือเป็นตัวชี้วัดสถานะของสังคม บ่งบอกถึงความเดือดร้อนหรือความสงบสุขของประชาชน อาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญไม่ว่าจะมากหรือน้อยย่อมส่งผลต่อความสงบสุขของประชาชนทั้งสิ้น ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนำไปสู่การก่อให้เกิดความสูญเสียในด้านชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และ

เสรีภาพของประชาชน ในการแก้ไขปัญหอาชญากรรมต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทั้งประชาชนซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานให้เกิดความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ หากได้รับความร่วมมือจากประชาชน การดำเนินงานในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม ก็สามารถบรรลุเป้าหมายนั้นได้ ตรงกันข้ามหากไม่ได้ความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานก็อาจจะล้มเหลวได้ การร่วมมือของประชาชนจึงเป็นการร่วมกันของประชาชนกับองค์กรภาครัฐ กับองค์กรเอกชนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา หรือแก้ไขปัญหของประชาชน โดยการมีส่วนร่วมในชุมชนนั้น ๆ จะต้องร่วมมือกันปฏิบัติงานเพื่อความต้องการของประชาชน หรือแก้ปัญหของประชาชนในชุมชนในส่วนของการแก้ไขปัญหอาชญากรรม การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทที่มากขึ้นเป็นการให้ความสำคัญและเป็นการได้รับการยอมรับจากชุมชน

ด้านแนวทางและมาตรการต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่สำคัญได้แก่ การปกป้องคุ้มกัน ตัดโอกาสช่องทางมิให้บุคคลซึ่งมีแนวโน้มหรือ พฤติกรรม เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมก่ออาชญากรรมขึ้น อันเป็นการป้องกันการกระทำความผิดไว้ล่วงหน้าและหากเมื่อมีการกระทำความผิดละเมิดกฎหมายของบ้านเมืองเกิดขึ้น ต้องทำการรวบรวม ประจักษ์พยานหลักฐานและทำการจับกุม ซึ่งการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวนี้จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องส่งเสริมประชาชนให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพลเมืองดีด้วยการแจ้งเบาะแสของการกระทำความผิด รวมทั้งการจับกุมผู้กระทำความผิดอีกทางหนึ่งด้วย (ประเสริฐ เมฆมณี 2524: 79)

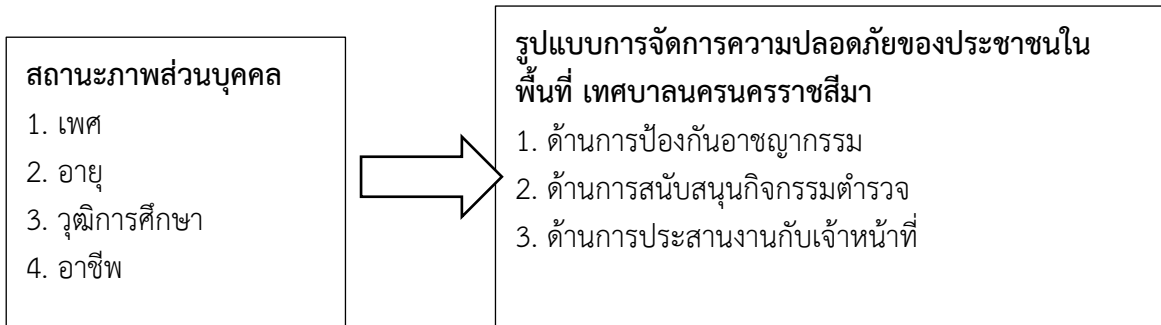
การแก้ไขปัญหจะต้องรู้จักการกำหนดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต้องมีการจัดการที่ดี จึงสามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การทำงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ให้ดีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ให้มองว่าเป็นหน้าที่สำคัญ โดยจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูล (Data) ในการใช้วิเคราะห์ปัญหา (Crime Analysis) ที่ทำให้เกิดปัญหขึ้น เพราะจะทำให้รู้ช่วงเวลา (Time) สถานที่เกิดเหตุ (Place) พฤติกรรมคนร้าย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์การแก้ไขปัญหอาชญากรรมต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษารูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่เทศบาลนครนครราชสีมา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อชุมชนและหน่วยงานที่รับผิดชอบ และนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย รวมทั้งการพัฒนาการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วม รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่เทศบาลนครนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการมีส่วนร่วม รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยการสอบถามความเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ผ่านการสืบค้นข้อมูลจากงานวิจัยบทความวิชาการ เอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลนครนครราชสีมา จำนวน 115,970 คน (เทศบาลนครนครราชสีมา, 2566) ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโรยามาเน่ (1973) กลุ่มตัวอย่างที่ได้ จำนวน 399 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น การเทียบสัดส่วน และวิธีการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent Sample) F-test (F-statistic) และ one-way ANOVA

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ชนิดให้เลือกตอบ (Checklists)

ตอนที่ 2 ระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย พร้อมทั้งเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง กลับคืนครบทุกฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent Sample) F-test (F-statistic) และ one-way ANOVA การวิเคราะห์ รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เพศหญิง จำนวน 217 คน (ร้อยละ 54.39) และเป็นเพศชาย จำนวน 182 คน (ร้อยละ 45.61)

1.2 จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 25-40 ปี จำนวน 251 คน (ร้อยละ 62.91) รองลงมาคืออายุ ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 112 คน (ร้อยละ 28.07) และมีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.02)

1.3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 138 คน (ร้อยละ 34.59) รองลงมาคือระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6/ปวช. จำนวน 106 คน (ร้อยละ 26.57) จบการศึกษามากกว่าปริญญาตรี จำนวน 89 คน (ร้อยละ 22.30) และจบระดับการศึกษา ปวส./อนุปริญญา จำนวน 66 คน (ร้อยละ 16.54)

1.4 จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 142 คน (ร้อยละ 35.60) รองลงมา ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 72 คน (ร้อยละ 18.04) มีอาชีพรับราชการ จำนวน 69 คน (ร้อยละ 17.29) มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 63 คน (ร้อยละ 15.79) และมีอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 53 คน (ร้อยละ 13.28)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา โดยรวมและรายด้าน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา จำแนกตัวแปรได้ 3 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.60$) เรียงลำดับดังนี้ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาด้านการสนับสนุนกิจกรรมตำรวจ ($\bar{X} = 3.59$) และ ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.53$)

2.1 ด้านการป้องกันอาชญากรรม พบว่า รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) เรียงลำดับได้ดังนี้ รูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจในชุมชน ($\bar{X} = 3.69$) รูปแบบการติดตามผลการประเมินผล และการติดตามแก้ไข ($\bar{X} = 3.67$) รูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันการลักทรัพย์โดยใช้วิธีติดเหล็กดัด คล้องกุญแจประตูหน้าต่างในสถานที่ของท่าน หรือติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณบ้านเพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.66$) รูปแบบการมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เตือนภัยให้ประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับบุคคลแปลกหน้าที่อาจจะมาก่อเหตุอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.54$) รูปแบบการมีส่วนร่วมในการแนะนำให้เพื่อนบ้าน และคนในครอบครัวเป็นหูเป็นตาและช่วยกันสอดส่องดูแลความปลอดภัยซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.52$) รูปแบบการมีส่วนร่วมในการชักชวนเพื่อนบ้านและคนในครอบครัวให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันทรัพย์สิน ($\bar{X} = 3.49$) และรูปแบบการมีส่วนร่วมเมื่อมีเหตุการณ์ซึ่งมีแนวโน้มไปในทางที่อาจเกิดอาชญากรรมท่านได้ใช้โทรศัพท์แจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อเกิดอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.41$)

2.2 ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ พบว่า รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เรียงจากมากไปน้อยดังนี้

รูปแบบการเข้ารับการอบรมโครงการต่างๆ ของสถานีดำรงและได้ร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ดำรงในการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.71$) รูปแบบการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันอาชญากรรม เช่น กิจกรรมต่อต้านยาเสพติด ($\bar{X} = 3.62$) รูปแบบการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ให้บริการประชาชนดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยประเพณีภายในชุมชน ($\bar{X} = 3.53$) รูปแบบตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ โดยแสดงความคิดเห็นผ่านผู้รับแสดงความคิดเห็นของสถานีดำรง ($\bar{X} = 3.51$) รูปแบบการเข้าร่วมชุดรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านกับเจ้าหน้าที่ในการสอดส่องดูแล ตรวจตราเฝ้าระวังชุมชน ($\bar{X} = 3.50$) รูปแบบติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ดำรงในการจัดกิจกรรมฝึกอบรมโครงการอาสาสมัครบ้าน ($\bar{X} = 3.46$) และรูปแบบการมีส่วนร่วมในการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการจับกุมคนร้ายเมื่อเจ้าหน้าที่ร้องขอ ($\bar{X} = 3.44$)

2.3 ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ พบว่า รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) เรียงลำดับได้ดังนี้ รูปแบบการมีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกให้ที่พักระหว่างตรวจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในการออกตรวจในชุมชน ($\bar{X} = 3.70$) รูปแบบการเป็นพยานในศาลให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 3.66$) รูปแบบการสนับสนุนช่วยเหลืออุปกรณ์การออกตรวจ เช่น ไฟฉาย เสื้อสะท้อนแสงให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อใช้ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.64$) รูปแบบการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจัดทำแผนที่เสี่ยงที่เกี่ยวกับอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.63$) รูปแบบการสนับสนุนช่วยเหลืองบประมาณในการ จัดซื้อวัสดุ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิงแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.59$) รูปแบบการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจัดทำข้อมูล ประวัติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.48$) และรูปแบบการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ($\bar{X} = 3.45$)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน โดยรวม 3 ด้าน จำแนกตามเพศ มีดังนี้ เพศชาย ($\bar{X} = 3.68$) เรียง และเพศหญิง ($\bar{X} = 3.66$) จะอยู่ในระดับมาก

เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า เพศชาย ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.68$) และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.62$) อยู่ในระดับมาก

เพศหญิง พบว่า ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.70$) ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.65$) และด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.62$) อยู่ในระดับมาก

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน โดยรวม 3 ด้าน จำแนกตามอายุ ได้แก่อายุต่ำกว่า 25 ปี ($\bar{X} = 3.72$) อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.71$) และอายุระหว่าง 25-40 ปี ($\bar{X} = 3.66$)

เรียงตามรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า อายุต่ำกว่า 25 ปี ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.71$) และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.69$) อยู่ในระดับมาก

อายุระหว่าง 25-40 ปี ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.66$) และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.62$) อยู่ในระดับมาก

อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.74$) ด้านการสนับสนุน
 กิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.71$) ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.69$) อยู่ในระดับมาก

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน
 โดยรวม 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา ดังนี้ ระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.67$) ระดับ
 การศึกษา ปวส./อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.64$) ระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวช. ($\bar{X} = 3.62$)
 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.58$) อยู่ในระดับมาก

เมื่อเรียงตามรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ระดับการศึกษาไม่เกิน
 มัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวช. ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.68$) ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่
 ($\bar{X} = 3.62$) และด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.56$) อยู่ในระดับมาก

ระดับการศึกษา ปวส./อนุปริญญา ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.71$) ด้านการ
 ป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.68$) และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.54$) อยู่ในระดับมาก

ระดับการศึกษาปริญญาตรี ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.74$) ด้านการสนับสนุนกิจการ
 ตำรวจ ($\bar{X} = 3.65$) และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.62$) อยู่ในระดับมาก

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.62$) ด้านการ
 ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.52$) และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.61$) อยู่ในระดับมาก

3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน
 โดยรวม 3 ด้าน จำแนกตามอาชีพ ดังนี้ อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.69$) อาชีพพนักงาน
 รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.66$) และอาชีพรับจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 3.66$) อาชีพพนักงานเอกชน ($\bar{X} = 3.64$) อาชีพรับ
 ราชการ ($\bar{X} = 3.60$)

เมื่อเรียงตามรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อาชีพรับราชการ ด้านการ
 สนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.68$) ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.62$) และด้านการประสานงาน
 กับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.51$)

อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.70$) ด้านการป้องกัน
 อาชญากรรม ($\bar{X} = 3.66$) และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.62$)

อาชีพพนักงานเอกชน ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.69$) ด้านการป้องกัน
 อาชญากรรม ($\bar{X} = 3.64$) และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.59$)

อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.70$) ด้านการสนับสนุนกิจการ
 ตำรวจ ($\bar{X} = 3.69$) และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.68$)

อาชีพรับจ้างทั่วไป ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ($\bar{X} = 3.72$) ด้านการประสานงานกับ
 เจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.69$) และด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.58$)

4. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการมีส่วนร่วม รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของ
 ประชาชนเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ เทศบาลนครนครราชสีมา

4.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีเพศต่างกัน รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของ
 ประชาชน ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ พบว่าเพศต่างกันไม่มี
 ความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน

4.2 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอายุต่างกัน รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ พบว่า อายุต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

4.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกัน รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

4.4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอาชีพต่างกัน รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ พบว่า อาชีพต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน

รูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน กลุ่มตัวอย่างได้เข้าร่วมโครงการป้องกันและต่อต้านปัญหาเสพติดในชุมชน โดยระดับการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆ อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ และด้านการป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ มีความเข้าใจพื้นที่และบริบทของชุมชนเป็นอย่างดี จึงมีความใส่ใจและให้ความช่วยเหลือเข้าร่วมกิจกรรมของทางเจ้าหน้าที่ได้อย่างดีในการให้ความร่วมมือในการจัดการความปลอดภัยของประชาชนเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สอดคล้องกับ สุวดี ไกรสกุล และ จุฑาภรณ์ คงรักษ์กวิน (2560) พบว่า ในแต่ละด้านมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนี้ การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในชุมชน การป้องกันการลักทรัพย์โดยใช้วิธีติดเหล็กดัด คล้องกุญแจประตูหน้าต่างในสถานที่ของท่าน หรือติดตั้งหลอดไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณบ้านเพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ เตือนภัยให้กับประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับบุคคลแปลกหน้าที่อาจจะมาก่อเหตุอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในการติดตั้งจุดตรวจดูแลของเจ้าหน้าที่ตำรวจในชุมชน การมีส่วนร่วมกับชุดรักษาความปลอดภัยในชุมชนในการดำเนินการออกตรวจรักษาความปลอดภัยในชุมชน และการมีส่วนร่วมเมื่อมีเหตุการณ์ซึ่งมีแนวโน้มไปในทางที่อาจเกิดอาชญากรรมท่านได้ใช้โทรศัพท์แจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อเกิดอาชญากรรม สอดคล้องกับ พัฒน์วิทย์ แสงมุกดา (2560) พบว่า เพศ การศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน และการป้องกันอาชญากรรมผ่านสื่อวิทยุกระจายเพื่อสังคมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ประชาชนมีเพศ สถานภาพสมรส การศึกษา ภูมิลำเนา แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็น และพฤติกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเช่นเดียวกัน ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างอายุ อาชีพต่างกัน มีระดับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมภาพรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับ นพโรจน์ พิชราจิระศักดิ์ (2560) พบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างที่มีอายุแตกต่างกัน และมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพญาไทแตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ สัมพันธ์ต่อรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของ

ประชาชนเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุพัตรา ขอมกระโทก (2563) พบว่า การป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้มงวด ตรวจสอบกวาดล้างอาชญากรรม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และ ภูมิสำเนาที่แตกต่างกัน รูปแบบการจัดการความปลอดภัยอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร เอียรธรรมชัย (2564) พบว่า จัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ แจ้งข่าวอาชญากรรม การฝึกอบรมด้านความปลอดภัยให้ประชาชนให้เข้าใจถึงสภาพปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม สอดคล้องกับ ปฏิภาณ ใจชื่อ (2567) พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ที่มีเพศ และตำบลที่อาศัยอยู่ต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชน ที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกันทางสถิติ สอดคล้องกับ ปิยดา ชื่นเกษม (2562) ประชาชนมีความเชื่อมั่นในภาพรวมระดับปานกลาง พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านมาตรการ แผนงาน และโครงการ ด้านระบบการจัดการดูแลความปลอดภัย ด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และด้านศักยภาพของเทคโนโลยีและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ตามอันดับ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชน คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เหลือต่อเดือน สถานภาพศาสนา และที่พักอาศัย (แขวง) ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยจากปัญหาอาชญากรรมของสำนักงานเขตประเวศกรุงเทพมหานคร คือ เพศ

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการความปลอดภัยของประชาชน สะท้อนให้เห็นว่าการรักษาความปลอดภัยในสังคม ที่มีส่วนร่วมเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยลดอัตราอาชญากรรม แต่ยังส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การสำรวจจุดเสี่ยงภัย เก็บข้อมูลสถิติอุบัติเหตุ/อาชญากรรม การจัดอบรมให้ความรู้ สร้างเครือข่ายอาสาสมัครในชุมชน ติดตั้งไฟส่องสว่าง/CCTV ระบบแจ้งเตือนภัย และศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน เพื่อสร้างสังคมที่สงบสุขและปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้มี ดังนี้

1.1 หน่วยงานท้องถิ่นควรนำรูปแบบที่พัฒนาไปบูรณาการในแผนความปลอดภัยประจำปี โดยเริ่มจากการวิเคราะห์สถานการณ์ความเสี่ยงในพื้นที่

1.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านคณะกรรมการหรือเครือข่ายเฝ้าระวังชุมชน รวมถึงการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง พร้อมปรับปรุงแนวทางให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่

1.3 บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและตอบสนองเหตุฉุกเฉิน

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบหลายๆพื้นที่เพื่อนำแนวทางแต่ละพื้นที่มาปรับปรุงแก้ไข หรือแสวงหาความร่วมมือของประชาชน ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดอาชญากรรม

2.3 ควรต้องศึกษาหรือวิจัยในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาและนำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บรรณานุกรม

- เทศบาลนครนครราชสีมา.(2566).ฐานข้อมูลทะเบียนท้องถิ่นเขตเทศบาลนครนครราชสีมา.เข้าถึงจาก : <https://www.koratcity.go.th/wp-content/uploads/2023/11/20-11-66-1.pdf>.
15ธันวาคม 2567
- นพโรจน์ พัทธาจิระศักดิ์. (2560). การมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนงานยกระดับการป้องกัน
อาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพญาไท. ค้นคว้าอิสระปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ปฎิภาณ ใจชื่อ.(2567).การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่
ของสถานีตำรวจภูธรดอนหว่าน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม.
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประเสริฐ เมฆมณี.(2524).ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ปพิธ.
- ปิยดา ชื่นเกษม.(2562).ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยจากปัญหา
อาชญากรรมของสำนักงานเขตประเวศกรุงเทพมหานคร.รัฐศาสตรบัณฑิต.มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2525). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม.กรุงเทพฯ :
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พัฒนวิทย์ แสงมุกดา. (2560). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมผ่านสื่อวิทยุจราจรเพื่อสังคม
กรณีศึกษา: กลุ่มผู้ขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี. 11(24)
: 20-31.
- สถาพร เอียรธรรมชัย. (2564). แนวทางจัดการความปลอดภัยด้วยอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับผู้โดยสาร
การรถไฟแห่งประเทศไทยกรณีศึกษา พื้นที่รับผิดชอบของกองกำกับการ 1 กองบังคับการ
ตำรวจรถไฟ. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย. 17(1) : 17-32.
- สุวัฒน์ ไกรสกุล และ จุฑาภรณ์ คงรักษ์กวิน. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและ
ปราบปรามอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจภูธรบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. คณะ
นิติศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
- สุพัตรา ขอมกระโทก. (2563). การจัดการความปลอดภัยปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธร
เมืองพัทยา กรณีศึกษา ในเชิงการป้องกัน. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย. 16(2) : 50-64.
- Yamane,T. (1973). Statistics: An Introductory Analysis (3rd ed.). New York: and Row
Publications.